«….ήλθεν ο νυμφίος και αι έτοιμοι εισήλθον μετ' αυτού εις τους γάμους, και εκλείσθη η θύρα.Ύστερον δε έρχονται και αι λοιπαί παρθένοι, λέγουσαι, Κύριε, Κύριε, άνοιξον εις ημάς. Ο δε αποκριθείς είπεν, Αληθώ ς σας λέγω, δεν σας γνωρίζω. Αγρυπνείτε λοιπόν, διότι δεν εξεύρετε την ημέραν ουδέ την ώ ραν, καθ' ην ο Υιός του ανθρώ που έρχεται.» (Ματθαίος, κε΄:10-13)

Στη παραβολή των δέκα παρθένων διαβάζουμε ότι οι πέντε ήταν φρόνιμες και οι άλλες πέντε ήταν μωρές. Οι μωρές πήραν τις λαμπάδες τους, χωρίς όμως να πάρουν επιπλέον λάδι μαζί τους ενώ οι φρόνιμες πήραν λάδι στα αγγεία τους μαζί με τις λαμπάδες τους. Επειδή αργούσε ο νυμφίος να έρθει, νύσταξαν όλες και κοιμήθηκαν. Στο μέση της νύχτας έγινε φωνή ότι ο νυμφίος έρχεται, τότε σηκώ θηκαν όλες και ετοίμασαν τις λαμπάδες τους. Οι μωρές βλέποντας ότι σβήνουν οι λαμπάδες τους, ζήτησαν από τις φρόνιμες να τις δώ σουν λάδι, αλλά οι φρόνιμες αρνήθηκαν λέγοντας ότι αν τις δώ σουν μπορεί να μη φτάσει ούτε γι' αυτές, ούτε για εκείνες το λάδι, γι' αυτό τις είπαν να πάνε να αγοράσουν από αυτούς που πουλάνε. Ενώ πήγαιναν να αγοράσουν ήρθε ο νυμφίος και οι έτοιμες φρόνιμες παρθένες μπήκαν μαζί του στους γάμους και έκλεισε η πόρτα, ενώ οι μωρές αφού ήρθαν ζήτησαν από τον Κύριο να ανοίξει την πόρτα, αλλά ο Κύριος απάντησε πως δεν τις γνωρίζει (Ματθαίος,κε΄:1-12)

Ένα φανερό συμπέρασμα αυτής της παραβολής είναι ότι το λάδι στις λαμπάδες ήταν απαραίτητο μέσο για να διατηρηθεί η λαμπάδα αναμμένη σε κάθε παρθένα, γεγονός που θα εξασφάλιζε την είσοδό της στους γάμους του νυμφίου. Όλες οι παρθένες είχαν κοινό στόχο να συναντήσουν τον νυμφίο αλλά για να συναντήσουν τον νυμφίο βασική προϋπόθεση ήταν η λαμπάδα τους να διατηρείται αναμμένη. Οι φρόνιμες μερίμνησαν ώ στε να έχουν εφεδρικό λάδι στα αγγεία τους σε περίπτωση που αν κινδυνεύσει η λαμπάδα να σβήσει, λόγω καθυστέρησης του ερχομού του νυμφίου, να τη γεμίσουν με λάδι και να διατηρηθεί η φλόγα αναμμένη. Οι μωρές παρθένες αντίθετα δεν μερίμνησαν να έχουν εφεδρικό λάδι και αρκέστηκαν στο υπάρχον μέσα στη λαμπάδα τους, χωρίς να λάβουν υπόψη την περίπτωση να καθυστερήσει ο νυμφίος και αυτή η μωρία τις κόστισε την είσοδο στους γάμους του νυμφίου. Τελικά ο Κύριος εισήγαγε στους γάμους αυτές

που φρόνιμα ενέργησαν ώ στε να έχουν επαρκές λάδι για να διατηρηθεί η λαμπάδα τους αναμμένη.

Το κύριο ερώ τημα που δημιουργείται απ' αυτή τη παραβολή είναι: 'με τι αντιπαραβάλλεται το λάδι και η ποσότητά του, στη ζωή ενός αναγεννημένου χριστιανού;'. Προσπαθώ ντας να δώ σουμε απάντηση σ' αυτό, αναφέρουμε αρχικά την απάντηση του αγγέλου στον προφήτη Ζαχαρία, όταν τον ρώ τησε σχετικά με το όραμα που είδε με τη χρυσή λυχνία με τους επτά λύχνους και τις δύο ελιές που άδειαζαν το λάδι τους μέσω δύο χρυσώ ν σωλήνων στη λυχνία. Ο άγγελος του απάντησε: 'Ουχί διά δυνάμεως ουδέ διά ισχύος αλλά διά του Πνεύματός μου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων' (Ζαχαρίας, δ΄:1-14). Από αυτή την απάντηση έμμεσα συμπεραίνουμε ότι το λάδι που παρέχει την ενέργεια για το άναμμα της λυχνίας, αντιπαραβάλλεται με τη δύναμη που χορηγεί το Άγιο Πνεύμα. Επί πλέον αναφέρουμε το γραμμένο στη Καινή Διαθήκη, ' Επειδή όσοι διοικούνται υπό του Πνεύματος του Θεού, ούτοι είναι υιοί του Θεού ' (Ρωμαίους, η΄:14). Σαν τελικό συμπέρασμα λέμε ότι το λάδι και η ποσότητά του έχει να κάνει με το κατά πόσο το παιδί του Θεού διοικείται από το Άγιο Πνεύμα και πληρώ νεται με Αυτό, γεγονός που θα φανερώ νει η ύπαρξη του καρπού του Αγίου Πνεύματος (Γαλάτας, ε΄:22,23) και η εκτέλεση του θελήματος του Πατέρα Θεού στη καθημερινή ζωή του.

Στη συνέχεια αναφέρουμε ένα γραφικό παράδειγμα ανθρώ που που είχε υπόσχεση ότι θα δει τον Κύριο Ιησού Χριστό και φρόντισε η ζωή του να είναι τέτοια ώ στε να είναι έτοιμος να Τον συναντήσει. Αυτό είναι του Συμεώ ν, ο οποίος ήταν άνδρας δίκαιος, ευλαβής, πρόσμενε την παρηγοριά του Ισραήλ και το Άγιο Πνεύμα που ήταν σ' αυτόν, του είχε αποκαλύψει ότι δεν θα δει θάνατο πριν δει τον Κύριο Ιησού Χριστό. Το Άγιο Πνεύμα τον έφερε στον ιερό, την ώ ρα που ο Ιωσήφ με την Μαρία έφεραν το 40 ημερώ ν βρέφος Ιησού Χριστό, για να κάνουν κατά τη συνήθεια του νόμου. Ο Συμεώ ν το πήρε στην αγκαλιά του, ευλόγησε τον Θεό και είπε ότι ήρθε η ώ ρα να τον παραλάβει, διότι είδε τον σωτήρα που απέστειλε και μίλησε προφητικά στη Μαρία για τον Κύριο Ιησού Χριστό και την ίδια (Λουκάς, β΄:22-35).

Ο Συμεώ ν είχε αποκάλυψη από το Άγιο Πνεύμα ότι θα δει ζωντανός τον Κύριο Ιησού και φρόντισε στη ζωή του να είναι δίκαιος ενώ πιον Θεού και ανθρώ πων, γεγονός που επιτύγχανε με την ευλάβειά του, δηλαδή τη θεοσέβειά του. Επιπλέον πρόσμενε την παρηγοριά του Ισραήλ δηλαδή τον Κύριο Ιησού Χριστό, κάτι κοινό με μας σήμερα που

περιμένουμε τον Κύριο. Το συνεπαγόμενο από τα προηγούμενα γνώ ρισμά του, ήταν ότι το Άγιο Πνεύμα ήταν πάνω του, γεγονός το οποίο υποσχέθηκε ο Θεός να πραγματοποιήσει και σε όλους τους πιστούς από όλα τα έθνη, που θα επιζητήσουν να λάβει χώ ρα στη ζωή τους (Πράξεις, β΄:38,39).

Μαζί με τον Συμεών ήλθε στο ναό και η γερόντισσα Άννα. Η Άννα ήταν προφήτισσα, από τη φυλή Ασήρ, η οποία έζησε 7 χρόνια με τον άντρα της, μετά χήρεψε και μέχρι 84 χρονών που ήταν την ώ ρα αυτή, δεν απομακρυνόταν από το ιερό και λάτρευε τον Θεό νύχτα και μέρα με νηστείες και προσευχές. Όταν έφτασε και εκείνη οδηγούμενη από το Άγιο Πνεύμα, δοξολογούσε τον Κύριο και μιλούσε προφητικά για Αυτόν, σε όλους που πρόσμεναν λύτρωση στην Ιερουσαλήμ (Λουκάς,β΄:36-38). Εδώ βλέπουμε μια γυναίκα η οποία έζησε λίγα χρόνια με τον άντρα της και μετά που χήρεψε αφιερώ θηκε ολοκληρωτικά στον Κύριο και μέρα και νύχτα λαχταρούσε να βρίσκεται στην παρουσία του Κυρίου και να Τον λατρεύει. Ο αγώ νας των προσευχών και των νηστειών την έκανε να ζει γεμάτη με την παρουσία του Θεού μέσα της, ώ στε να τη βρει ο Κύριος την κατάλληλη ώ ρα και να τη οδηγήσει στον τόπο που ήταν ο Ιησούς Χριστός και να μιλήσει γι' Αυτόν.

Σαν συμπέρασμα λέμε ότι αν αξιολογήσουμε σωστά τα χαρακτηριστικά αυτών των δυο ανθρώ πων και επιδιώ ξουμε και εμείς να τα εφαρμόσουμε στη ζωή μας, μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι όταν έρθει ο Κύριος από τον ουρανό, θα μας βρει έτοιμους και θα μας παραλάβει μαζί Του.

Συνοψίζοντας λέμε ότι ο Κύριος μας προτρέπει λέγοντας: « Ας ήναι αι οσφύες σας περιεζωσμέναι και οι λύχνοι καιόμενοι• και σεις όμοιοι με ανθρώ πους, οίτινες προσμένουσι τον κύριον αυτών, πότε θέλει επιστρέψει εκ των γάμων, διά να ανοίξωσιν ευθύς εις αυτόν όταν έλθη και κρούση. Μακάριοι οι δούλοι εκείνοι, τους οποίους ελθών ο κύριος θέλει ευρεί αγρυπνούντας. Αληθώ ς σας λέγω, ότι θέλει περιζωσθή και καθίσει αυτούς εις την τράπεζαν, και ελθών εις το μέσον θέλει υπηρετήσει αυτούς. Και εάν έλθη εν τη δευτέρα φυλακή και εν τη τρίτη φυλακή έλθη και εύρη ούτω, μακάριοι είναι οι δούλοι εκείνοι. Τούτο δε γινώ σκετε, ότι εάν ήξευρεν ο οικοδεσπότης ποίαν ώ ραν ο κλέπτης έρχεται, ήθελεν αγρυπνήσει και δεν ήθελεν αφήσει να διορυχθή ο οίκος αυτού. Και σεις λοιπόν γίνεσθε έτοιμοι• διότι καθ' ην ώ ραν δεν στοχάζεσθε, έρχεται ο Υιός του ανθρώ που»
(Λουκάς,ιβ΄:35-40).
Η πνευματική ζώ νη με την οποία πρέπει να είμαστε ζωσμένοι είναι η

αλήθεια του ευαγγελίου (Εφεσίους,ς΄:14, Γαλάτας, β΄:5) και το αναμμένο λυχνάρι, είναι η φωτεινή ζωή μας, με την δύναμη και παρουσία του Τριαδικού Θεού μέσα μας. Ο Κύριος μας θέλει έτοιμους να τον προσμένουμε και να
επαγρυπνούμε
μένοντας στην υπακοή του λόγου Του, διότι θα έρθει την ώ ρα που δεν στοχαζόμαστε. Αμήν!